

Sygn. akt I C 45/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Kuryłas

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2023 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: A. T.

przeciwko: Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki A. T. kwotę 5.589,50 zł (pięciu tysięcy pięciuset osiemdziesięciu dziewięciu złotych pięćdziesięciu groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od następujących kwot i terminów :

-od kwoty 2.516,86 zł – od dnia 28 września 2018 r do dnia zapłaty ,

-od kwoty 3.072,64 zł – od dnia 02 marca 2019 r do dnia zapłaty ,

2. oddała powództwo w pozostałej części ,

3. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.611 zł (jednego tysiąca sześciuset jedenastu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty ,

4. nakazuje pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 138,70 zł (stu trzydziestu ośmiu złotych siedemdziesięciu groszy) tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych ,

5. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 51,30 zł (pięćdziesięciu jeden złotych trzydziestu groszy) tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych .

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt I C 45/21

UZASADNIENIE

W dniu 11 lutego 2021 roku A. T. wniosła pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 20 918,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 8 084,42 zł od dnia 28 września 2018 roku do dnia zapłaty oraz o kwoty 12 834,54 zł od dnia 2 marca 2019 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, iż dochodzona kwota stanowi dalsze odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu, a także odszkodowanie za wynajem pojazdu zastępczego, koszty parkingu, holowanie i wycenę wartości pojazdu z uwagi na uszkodzenie wskutek kolizji z dnia 26 sierpnia 2018 roku pojazdu A. W. marki (...) o nr rej. (...). Poszkodowana zwróciła się do powódki z prośbą o pomoc w likwidacji szkody i uzyskaniu należnego odszkodowania,

zaś w dniu 15 listopada 2018 roku zawarła z nią umowę najmu pojazdu zastępczego, który wynajmowała w okresie od dnia 26 sierpnia 2018 roku do dnia 15 października 2018 roku.

Uszkodzony pojazd był zabezpieczony i przechowywany na parkingu strzeżonym powódki. Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, jako ubezpieczycielowi sprawcy szkody.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwana przyznała poszkodowanej odszkodowanie z tytułu kosztów wykonanych na jego rzecz usług w łącznej wysokości 2 891,02 zł, zaś decyzją z dnia 2 października 2018 roku przyznała kwotę 9 804,34 zł brutto z tytułu kosztów naprawy.

Wypłacone przez pozwaną odszkodowanie z tytułu kosztów najmu stanowiło należność za 12 z 51 dni najmu według zweryfikowanej stawki dobowej w wysokości 147 zł brutto (przy stawce powódki 250 zł netto za pojazd (...), 200 zł netto za pojazd (...)) oraz 140 zł netto za pojazd (...), z tytułu kosztów holowania wyniosło 952,02 zł oraz tytułu przechowania uszkodzonego pojazdu na parkingu w okresie 7 dni kwotę 175 zł z według stawki dobowej 25 zł brutto (przy stawce powódki 28 zł netto).

Tym samym sporna w sprawie niniejszej była stawka i czas najmu pojazdu zastępczego, czas parkowania, zasadność holowania uszkodzonego pojazdu na parking strzeżony, a także zasadność i koszt wyceny szkody przez rzeczoznawcę.

Dodatkowo pozwana decyzją z dnia z dnia 5 sierpnia 2019 roku przyznała odszkodowanie w kwocie 3 714,73 zł.

Na kwotę dochodzoną niniejszym pozwem składały się: kwota 8 084,42 zł jako dalsze odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu, a także kwota 12 834,54 zł jako różnica pomiędzy należnościami z faktury VAT, a odszkodowaniem wypłaconym za poszczególne usługi przez pozwaną, w tym kwotą 1 764 zł za najem samochodu zastępczego, kwotą 952,02 zł z tytułu kosztów holowania i kwotą 175 zł z tytułu przechowania uszkodzonego pojazdu.

Nakazem zapłaty wydanym w tut. Sądzie pod sygnaturą akt I C 45/21 roszczenie powódki zostało w całości uwzględnione.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pisma pozwana uznała swoją odpowiedzialność za skutki przedmiotowego zdarzenia co do zasady i wskazała, iż w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła poszkodowanej rekompensatę za szkodę. Podała, iż nie kwestionuje zasadności skorzystania z pojazdu zastępczego przez poszkodowanego na czas 12 dób na łączną kwotę 1 764 zł, kosztów parkowania uszkodzonego pojazdu przez 7 dni według stawki 25 zł brutto za łączną kwotę 175 złotych oraz kosztów holowania do warsztatu w wysokości 952,02 zł.

Pozwana zaoponowała natomiast roszczeniu powódki w pozostałym zakresie, w szczególności, co do konieczności opłacenia wynagrodzenia prywatnego rzeczoznawcy samochodowego, który za kwotę 1 000 zł brutto wykonał na zlecenie powódki prywatną kalkulację naprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 sierpnia 2018 roku przy ul. (...) w S. miała miejsce kolizja, w której doszło do uszkodzenia pojazdu A. W. marki (...) o nr rej. (...). W wyniku kolizji uszkodzeniu uległ prawy bok oraz dolny tył pojazdu poszkodowanej.

Sprawcą zdarzenia był kierowca, który posiadał umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego pojazdu w Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej (...)).

Poszkodowana w dniu 26 sierpnia 2018 r. udzieliła pełnomocnictwa powódce do reprezentowania jej w postępowaniu likwidacyjnym. Powódka zgłosiła szkodę pozwaną i zajęła się postępowaniem likwidacyjnym z weryfikacją kalkulacji

naprawy i organizacją naprawy włącznie. Wyłącznie pracownicy powódki kontaktowali się z pozwaną i przekazywali dokumenty.

Pojazd został odholowany z miejsca kolizji na parking strzeżony przy ul. (...) w S.. Koszt holowania wyniósł 476,01 zł brutto.

Bezsporne, a nadto dowód:

- pełnomocnictwo dla powódki z dnia 26.08.2018 r. k.22,
- zlecenie usługi holowania – k. 15 ;
- oświadczenie sprawcy kolizji, dowód rejestracyjny pojazdu uszkodzonej, dokumentacja fotograficzna uszkodzonego pojazdu uszkodzonej w aktach szkody na płycie CD k. 75,
- faktura VAT nr (...) k.17-18,
- pisemne zeznania świadka R. T. k.93-98,

Przyjęcie zgłoszenia szkody nastąpiło w dniu 26 sierpnia 2018 roku, a następnie zarejestrowano ją pod numerem (...). W dniu 29 sierpnia 2018 r. rzeczoznawca pozwanej dokonał oględzin pojazdu i w dniu 29 sierpnia 2018 r. sporządzono wycenę naprawy pojazdu marki (...) o nr rej. (...) na kwotę 9 804,34 zł.

Zestawienie kosztów naprawy pojazdu zawierało następujące elementy: - Części i materiały eksploatacyjne (netto) 5 093,19 PLN, - Robocizna (netto) 1094,50 PLN, - Lakierowanie (netto) 1 864,63 PLN , - Wartość naprawy (netto) 8052,32 PLN , - VAT (23%) 1 852,03 PLN .

Wartość rynkowa brutto pojazdu marki (...) o nr rej. (...) określona na dzień wykonania opinii wynosiła według wyceny kwotę 32600 PLN.

Dowód:

- kalkulacja naprawy nr (...) k.38-42,
- wycena naprawy pojazdu k.36-37v,
- informacja o wysokości szkody częściowej w pojeździe – k. 31.

Wiadomością email z dnia 11 września 2018 roku pełnomocnik uszkodzonej przesłał do ubezpieczyciela sprawcy szkody oświadczenie uszkodzonej o konieczności wynajęcia pojazdu zastępczego i oświadczenie o Vat i zwrócił się z prośbą o przesłanie ogólnych warunków wynajmu samochodu zastępczego dla uszkodzonego lub regulaminu najmu samochodu zastępczego we wskazanej przez nich wypożyczalni.

W odpowiedzi w wiadomości email z dnia 14 września 2018 roku Ubezpieczyciel nadesłał informację z dnia 13 września 2018 roku o zasadach najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalniach współpracujących z (...) S.A. , wskazując, że jeżeli klient jest zainteresowany najmem pojazdu zastępczego, to zorganizuje taki najem w jednej ze swoich wypożyczalni współpracujących z (...) S.A. Uszkodowanemu zostanie udostępniony pojazd zastępczy takiej samej klasy, co uszkodzony. Średni wiek pojazdów zastępczych w wypożyczalniach współpracujących z (...) S.A. wynosi 1 rok. Pojazd zastępczy zostanie podstawiony i odebrany przez wypożyczalnię na miejsce wskazane przez uszkodzonego oraz w godzinach uzgodnionych z uszkodzonym. Klient nie poniesie z tego tytułu żadnych kosztów. Uszkodowany nie zostanie obciążony żadnymi dodatkowymi opłatami/karami pod warunkiem użytkowania pojazdu zgodnie z przeznaczeniem oraz zgodnie z przepisami prawa. Każda inna sytuacja, potencjalnie wiążąca się z karą wynikającą z regulaminu wypożyczalni, jest rozpatrywana przez (...) S.A. indywidualnie. Uszkodowany nie będzie ponosił żadnych kosztów, jeżeli samochód zastępczy ulegnie uszkodzeniu. Koszt udziału własnego w takiej sytuacji pokryje (...) S.A.

Stawka za dobę najmu, którą akceptujemy dla klasy pojazdu uszkodzonego to 80 zł brutto. W przypadku najmu pojazdu zastępczego we własnym zakresie ubezpieczyciel zastrzegł, że uzna celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty najmu pojazdu zastępczego tj. takie jakie (...) poniosłaby organizując najem w jednej z wypożyczalni współpracujących z (...) S.A.

W odpowiedzi na mail powódki z dnia 14 września 2018 roku zawierający zapytanie, kto pokryje koszty wynajmu samochodu zastępczego w przypadku, kiedy nie zostanie potwierdzona odpowiedzialność w szkodzie pozwana w wiadomości e-mail z dnia 17 września 2018 roku podała, że zasadne koszty najmu samochodu zastępczego pokryje (...), natomiast w przypadku oddalenia roszczeń - to jest to pytanie do firmy lub osoby, która wynajmie pojazd.

Bezsporne, a nadto dowód:

- korespondencja mailowa k.33-35; 24,

- umowy i porozumienia w sprawie rabatów zgromadzone w aktach szkody na płycie CD k. 75 akt;

Decyzją z dnia 2 października 2018 (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyznała uszkodzonej odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu marki (...) o nr rej. (...) w wysokości 9 804,34 zł brutto. Jednocześnie poinformowała, że w kalkulacji uwzględniono rabat na części, który oferują dostawcy części współpracujący z (...) S.A.

W dniu 3 października 2018 r. ubezpieczyciel (...) S.A. dokonał przelewu tej kwoty na rachunek odbiorcy (...)

Dowód:

- decyzja z dnia 2.10.2018. – 25,

- potwierdzenie transakcji z dnia 3.10.2018 r. k.26

Pismem z dnia 24 października 2018 roku powódka zwróciła się do pozwanej o wydanie dokumentacji przedmiotowej szkody wraz z dokumentacją fotograficzną.

Dowód:

- pismo powódki z dnia 24.10.2018 r. k.54 wraz z wiadomością e-mail k.55,

Na zlecenie A. T. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) 12 czerwca 2019 roku sporządzona została prywatna kalkulacja naprawy nr (...) dot. kosztów naprawy pojazdu marki (...) o nr rej. (...).

Wartość rynkowa pojazdu określona została w tejże ocenie technicznej na kwotę 32100 zł brutto, zaś koszty naprawy tego pojazdu zostały określone na kwotę 21 603,50 zł.

Z tytułu zleconej kalkulacji w dniu 21 czerwca 2019 roku wystawiona została faktura VAT nr (...) roku na kwotę 1 000 zł brutto.

Dowód:

- faktura vat – k. 19,

- ocena techniczna nr (...) k.43-43v,

W dniu 22 lipca 2019 roku przedstawiciel ubezpieczyciela (...) S.A. sporządził kolejną wycenę naprawy pojazdu marki (...) o nr rej. (...) na kwotę 13 519,08 zł brutto.

Decyzją z dnia 5 sierpnia 2019 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. po przeprowadzeniu dodatkowych oględzin przyznała poszkodowanej dopłatę do odszkodowania z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu w wysokości 3 714,73 zł brutto, którą to kwotę przelewała na konto Kolizja.pl w dniu 6 sierpnia 2019 r.

Dowód:

- kalkulacja naprawy (...) k.48v-53,
- decyzja pozwanej z dnia 5.08.2019 r. k.27-28,
- wycena naprawy pojazdu k.28v,
- potwierdzenie przelewu kwoty 3714,73 zł k.29,

Uszkodzony pojazd A. W. znajdował się na należącym do A. T. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) parkingu w okresie od dnia 26 sierpnia 2018 roku do dnia 5 października 2018 r. Cena za dobę przechowywania pojazdu na parkingu wskazana na zleceniu usługi (protokołu przekazania pojazdu) wynosiła 28 zł netto , 34,44 zł brutto. Za ten czas koszt parkingu wyliczono na kwotę 1 412,04 złotych brutto (41 dób x 34,44 zł brutto). Rozliczenie nastąpiło bezgotówkowo.

W dniu 5 października 2018 roku poszkodowana zleciła powódce holowanie uszkodzonego pojazdu z parkingu przy ul. (...) do zakładu naprawczego w (...)

Dowód:

- faktura VAT nr (...) – k. 17-18,
- zlecenie holowania z dnia 5.10.2018 r. k.16,

W związku z brakiem możliwości korzystania z pojazdu w dniu 26 sierpnia 2018 roku poszkodowana zawarła z A. T., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą „(...) umowę najmu pojazdu zastępczego marki (...) o nr rej (...) za umówiony czynsz najmu w wysokości 250 złotych netto. Umowa przewidywała rozliczenie bezgotówkowe, nielimitowany przebieg kilometrów, wiek kierowcy bez ograniczenia, liczbę kierowców bez ograniczeń, możliwość wyjazdu za granicę Polski, zniesienie udziału własnego w szkodziu, A. 24h na terenie Unii Europejskiej. Jednocześnie w umowie brak było jakichkolwiek zapisów o dodatkowych opłatach lub karach umownych.

Zwrot pojazdu nastąpił w dniu 15 września 2018 r., po czym poszkodowana wynajęła od powódki samochód zastępczy (...) o nr rej. (...) za umówiony czynsz 200 zł netto. Samochód został zwrócony w dniu 25 września 2018 roku.

Następnie w dniu 25 września 2018 roku poszkodowana wynajęła u powódki pojazd zastępczy marki (...) o nr rej. (...) za umówiony czynsz 140 zł netto za dzień. Samochód został zwrócony powódce w dniu 17 października 2018 roku.

Dowód:

- umowa najmu samochodu z dnia 25.09.2018 r. k.14,
- cennik usług - k. 23,
- oświadczenie poszkodowanej k.20,

A. T., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) w dniu 14 listopada 2018 roku wystawiła fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 15 725,56 zł brutto, na którą składały się:

- kwota 476,01 zł za holowanie pojazdu z miejsca zdarzenia ul. (...) na parking strzeżony ul. (...) w dniu 26 sierpnia 2018 r.,

- kwota 1 412,04 złotych brutto tytułem parkingu dla pojazdu po kolizji w okresie od 26 sierpnia 2018 r. do dnia 5 października 2018 r.

- kwota 476,01 złotych brutto tytułem holowania pojazdu z parkingu strzeżonego przy ul. (...) do warsztatu (...) (...) a w dniu 5 października 2018,

- kwota 6 457,50 zł brutto tytułem wynajmu pojazdu zastępczego marki (...) o nr rej (...) w okresie 26 sierpnia 2018 roku- 15 września 2018 r. (250 zł /doba) – łącznie 21 dni; Oczekiwanie na potwierdzenie odpowiedzialności, na czas weryfikacji uszkodzeń i poszukiwanie nowego nabywcy. Rozliczenie bezgotówkowe zawiera zniesienie udziału własnego.

- kwota 2 460 zł brutto tytułem wynajmu pojazdu zastępczego marki (...) o nr rej. (...) w okresie 15 września 2018 r. – 25 września 2018 r. (200 zł /doba) – łącznie 10 dni; Oczekiwanie na potwierdzenie odpowiedzialności, na czas weryfikacji uszkodzeń i poszukiwanie nowego nabywcy. Rozliczenie bezgotówkowe zawiera zniesienie udziału własnego,

- kwota 3444 zł brutto tytułem wynajmu pojazdu zastępczego marki (...) o nr rej. (...) w okresie 25 września 2018 r. – 15 października 2018 r. 1400 zł /doba) – łącznie 20 dni; Oczekiwanie na potwierdzenie odpowiedzialności, na czas weryfikacji uszkodzeń i poszukiwanie nowego nabywcy. Rozliczenie bezgotówkowe zawiera zniesienie udziału własnego,

- kwota 1 000 zł brutto tytułem wyceny wartości szkody.

Termin płatności został wyznaczony na dzień 28 listopada 2018 roku.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k.17-18,

Pojazd zastępczy był potrzebny poszkodowanej do codziennych czynności – przejazdu do remontowanego w S. mieszkania oraz do dojazdów do chorej teściowej.

Poszkodowana w tym czasie nie była właścicielem innego pojazdu.

Dowód:

- oświadczenie poszkodowanej k.20,

W dniu 15 listopada 2018 roku poszkodowana zawarła z A. T., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę przelewu wierzytelności przysługującej jej wobec (...) S.A. z siedzibą w W. oraz sprawcy szkody, wynikającej ze szkody komunikacyjnej zarejestrowanej pod numerem (...), tytułem zwrotu kosztów udokumentowanych fakturą nr (...).

Zawiadomieniem z dnia 15 listopada 2018 roku ubezpieczyciel sprawcy szkody został poinformowany o przelewie wierzytelności.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności k.12,

- zawiadomienie o przelewie wierzytelności k.13

W dniu 30 stycznia 2019 roku powódka przesłała pozwanej mailowo wezwanie do zapłaty przesyłając opisaną wyżej fakturę Vat.

Dowód:

- e-mail powódki z dnia 30.01.2019 r. k.21,

- wezwanie do zapłaty k.57,

Decyzją z dnia 6 lutego 2019 r. pozwana przyznała powódce kwotę 2 891,02 zł z tytułu zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego, holowania i parkowania. Poinformowała, że za zasadny czas najmu samochodu zastępczego uznała okres 12 dni tj. od dnia szkody do czasu otrzymania kosztorysu po oględzinach – 5 dni, 2 dni na zamówienie części, 5 dni technologii naprawy, to jest w sumie kwotę 1 764 zł, za holowanie pojazdu kwotę 952,02 zł, za parkowanie kwotę 175 zł (7 dni po 25 zł brutto). Pozwana wypłaciła powódce tę kwotę w dniu 8 lutego 2019 r.

Dowód:

- decyzja z dnia 6 lutego 2019 r. k.30-31,

- potwierdzenie przelewu k.32,

Pismem z dnia 12 lipca 2019 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 11 799,15 zł. Pismem z dnia 2 września 2019 roku pozwana odmówiła dopłaty do odszkodowania.

Pismem z dnia 4 września 2019 roku A. T., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) wezwała (...) S.A. do podjęcia negocjacji w sprawie zawarcia ugody poprzez zapłatę kwoty 19.500 zł, w terminie 7 dni, pod rygorem skierowania sprawy do Sądu.

Dowód:

- wezwanie z dnia 12.07.2019 r. k.58,

- pismo pozwanej z dnia 2.09.2019 r. k.59-60

- wezwanie do podjęcia negocjacji w sprawie zawarcia ugody – k. 61 wraz z wiadomością e-mail k.62 ;

Stawki najmu pojazdu zastępczego z uwzględnieniem rozliczenia bezgotówkowego i opcji braku limitu kilometrów i zniesienia udziału własnego w szkodach - obowiązujących w 2018 r. na lokalnym rynku zawierały się w przedziale :

- segment D od 170,00 zł netto ((...)) do 230 zł netto ((...)) (...)

- segment C od 145,00 zł netto ((...)) do 180,00 zł netto ((...)) (...)

- segment B od 110,00 zł netto ((...)) do 140,00 zł netto ((...))

Stawki za przechowywanie pojazdu na dozorowanych parkingach na rynku lokalnym zawierała się przedziale 27,00 - 49,00 zł netto

Stawki za sporządzenie wyceny szkody kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu po wykonaniu jednorazowych oględzin obowiązujących w 2018 r. na lokalnym rynku zawierały się w przedzie 500-700 zł.

Koszty naprawy uszkodzonego pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych oszacowany przez opiniującego na dzień szkody z zastosowaniem technologii naprawy producenta pojazdu wg kwalifikacji uszkodzeń opiniującego wynosił **16 035,94zł brutto**.

Zasadny okres wynajmu pojazdu zastępczego to okres 14 dni.

Stawki najmu pojazdu zastępczego z uwzględnieniem rozliczenia bezgotówkowego i opcji braku limitu kilometrów i zniesienie udziału własnego w uszkodzeniach obowiązujące w 2018 r. na lokalnym rynku zawierały się w przedziale: segment D – od 170 zł netto do 230 zł netto, segment C – od 145 zł netto do 180 zł netto, segment B – od 110 zł netto do 140 zł netto.

Zawarte w aktach szkody ceny wynajmu pojazdów zastępczych np. (...) nie są cenami rynkowymi, lecz dotyczą tylko wynajmu dla klientów ubezpieczyciela i nie dotyczą warunków wynajmu jak w przedmiotowej sprawie.

Pojazd uszkodzonej nie był pojazdem jeżdżym. Stawki odpłatnego postoju pojazdu u powódki zawierały się w kosztach z tego okresu, które wynosiły od 27 zł do 49 zł netto.

Średnia stawka za sporządzenie wyceny szkody kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu po wykonaniu jednorazowych oględzin obowiązujących w 2018 r. na lokalnym rynku zawierały się w przedziale 500-700 zł.

Ustalanie kosztów naprawy przy uwzględnieniu rabatów nie dotyczy wolnego rynku usług. Wysokość szkody to wartość minimalna dla usunięcia szkody na wolnym rynku, rabaty ograniczają relacje tylko do dwóch stron.

Dowód:

- pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej mgr inż. L. C. – k. 119-145,
- pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej mgr inż. L. C. k.165-175,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w części (27%).

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił przepis art. 436 k.c. w zw. art. 415 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność przewidzianą w art. 435 k.c. tj. za szkodę na osobie lub mieniu ponosi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody, a gdy posiadacz samoistny oddał środek komunikacji w posiadanie zależne, odpowiedzialność ponosi posiadacz zależny.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego konieczne jest zaistnienie przesłanek odpowiedzialności, a więc zdarzenia oraz powstania szkody, jak również związku przyczynowego między zdarzeniem sprawczym a faktem, z którego szkoda wynika, przy czym zgodnie z art. 361 k.c. powinien to być adekwatny związek przyczynowy.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawał fakt wyrządzenia szkody przez sprawcę posiadającego ubezpieczenie OC wykupione u pozwanej. Pozwana przyjęła co do zasady swoją odpowiedzialność za szkodę, a spór w istocie dotyczył ustalenia wysokości zaistniałej szkody.

Powódka wywodzi uprawnienie do żądania zwrotu kosztów naprawy, parkowania pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego z umowy cesji przelewu wierzytelności z dnia 15 listopada 2018 roku, na podstawie której właściciel pojazdu A. W. przeniosła na rzecz A. T. wierzytelność przysługującą jej wobec pozwanej, a wynikającą ze szkody komunikacyjnej z dnia 26 sierpnia 2018 roku tytułem zwrotu kosztów udokumentowanych fakturą nr (...) z

dnia 14 listopada 2018 r., a nadto z tytułu dalszego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu (kosztów poza fakturą VAT).

Zgodnie z przepisem art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Kwestia legitymacji powódki nie była przedmiotem sporu. Przedmiotowa umowa cesji była skuteczna i ważna i nie budziła wątpliwości zarówno pozwanej jak i Sądu.

W przedmiotowej sprawie sporna była przede wszystkim kwestia wysokości szkody ponad kwoty dotychczas wypłacone przez pozwaną odszkodowanie. Pozwana nie kwestionowała bowiem zasadności skorzystania z pojazdu zastępczego przez poszkodowaną na czas 12 dób przy stawce 147 zł na łączną kwotę 1 764 zł, kosztów holowania w kwocie 952,02 zł, kosztów parkowania pojazdu na parkingu strzeżonym przez 7 dni po stawce 25 zł w kwocie 175 zł, a z tytułu kosztów naprawy wypłaciła kwotę 13 519,08 zł.

Sporne w niniejszej sprawie było obciążenie pozwanej kosztami pozostałego okresu najmu pojazdu zastępczego, a także wysokość tej stawki, pozostały okres parkowania pojazdu na parkingu strzeżonym poza uznany okres, koszt wyceny wartości pojazdu sporządzony na zlecenie powódki (koszt prywatnej opinii technicznej) oraz dalsze odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu.

Celem rozstrzygnięcia spornych kwestii co do wysokości dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego, ustalenia średniej, dobowej stawki za przechowanie uszkodzonego pojazdu na parkingu strzeżonym, ustalenia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych, rynkowej stawki za sporządzenie kalkulacji przez rzeczoznawcę samochodowego w okolicznościach porównywalnych jak w niniejszej sprawie na wniosek stron Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej.

Z treści opinii biegłego wynika, iż wysokość średnich stawek dobowych wynajmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie uszkodzonego pojazdu marki (...) o nr rej. w województwie (...) z uwzględnieniem rozliczenia bezgotówkowego i opcji braku limitu kilometrów i zniesienie udziału własnego w szkodach w 2018 r. na lokalnym rynku zawierały się w przedziale: segment D – od 170 zł netto do 230 zł netto, segment C – od 145 zł netto do 180 zł netto, segment B – od 110 zł netto do 140 zł netto.

Strona pozwana nie kwestionowała zasadności najmu pojazdu zastępczego przez 12 tj. od dnia szkody tj. 26 sierpnia 2018 r. do czasu otrzymania kosztorysu po oględzinach – 5 dni, 8 dni na zamówienie części, 5 dni technologii naprawy – łącznie do dnia 6 września 2018 r.

W ocenie Sądu jednak wbrew twierdzeniom pozwanej, stawka dobowej najmu pojazdu zastępczego za ten okres winna oscylować według stawki określonej przez biegłego sądowego i to w jej maksymalnej wysokości. Sąd przyjął za biegłym, że za ten okres stawka ta winna wynieść kwotę 221,40 zł brutto (180 netto), bowiem mieściła się ona w określonym przez niego przedziale. Uszkodzony pojazd należał do segmentu C i takiej też klasy należał się poszkodowanej pojazd zastępczy.

Wiadomością email z dnia 11 września 2018 roku pełnomocnik poszkodowanej przesłał do ubezpieczyciela sprawcy szkody oświadczenie poszkodowanej o konieczności wynajęcia pojazdu zastępczego i oświadczenie dotyczące podatku Vat i zwrócił się z prośbą o przesłanie ogólnych warunków wynajmu samochodu zastępczego dla poszkodowanego lub regulaminu najmu samochodu zastępczego we wskazanej przez nich wypożyczalni. W odpowiedzi z dnia 14 września 2018 roku Ubezpieczyciel nadesłał informację o zasadach najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalniach współpracujących z (...) S.A. , wskazując, że jeżeli klient jest zainteresowany najmem pojazdu zastępczego, to zorganizuje taki najem w jednej ze swoich wypożyczalni współpracujących z (...) S.A. W odpowiedzi na mail powódki z dnia 14 września 2018 roku zawierający zapytanie, kto pokryje koszty wynajmu samochodu zastępczego w przypadku kiedy nie zostanie potwierdzona odpowiedzialność w szkodzie pozwana w wiadomości e-mail z dnia 17 września 2018 roku podała, że zasadne koszty najmu samochodu zastępczego pokryje (...), gdy uzna swą odpowiedzialność. Decyzja

o uznaniu odpowiedzialności za szkodę przez pozwaną została wydana w dniu 2 października 2018 r, a w dniu 3 października 2018 r. ubezpieczyciel dokonał przelewu przyznanej kwoty na rachunek odbiorcy (...)

Zdaniem Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy powyższa stawka jest w pełni zasadna. W kontekście powyższego należy bowiem wskazać, że ze zgromadzonego materiału dowodowego jasno wynika, że w dniu 17 września 2018 r. pozwana oświadczyła, że zwróci koszty najmu w momencie uznania swojej odpowiedzialności, co miało miejsce w dniu 3 października 2018 r. Poszkodowanej od początku zależało na rozliczeniu bezgotówkowym, z tego względu naprawa mogła odbyć się dopiero w momencie uznania odpowiedzialności i wypłaty bezspornej części odszkodowania. Pełnomocnik poszkodowanej czynił kroki w celu weryfikacji oferty powódki, jednak informacja o braku możliwości poniesienia kosztów wynajmu pojazdu w przypadku nie przyjęcia odpowiedzialności za szkodę powodowała, że dla poszkodowanej oferta powódki była korzystna, a pozwanej obarczona koniecznością pokrycia koszty wynajmu pojazdu zastępczego. W konsekwencji mając na uwadze aktywność powódki na etapie postępowania likwidacyjnego, chęć weryfikacji propozycji pozwanej, Sąd stanął na stanowisku, że zweryfikowanie przez pozwaną stawki najmu samochodu zastępczego nie miało podstaw.

Tym samym Sąd przyjął za biegłym, że czas uzasadnionego najmu wynosił 14 dni, a składa się na niego okres: od dnia zgłoszenia szkody do dnia oględzin - 5 dni, czas technologiczny naprawy ustalony w oparciu o technologię producenta pojazdu - 5 dni, okres oczekiwania na ewentualne oględziny dodatkowe w toku naprawy (brak jest w aktach informacji), okres organizacyjny na znalezienie warsztatu naprawczego i zlecenie naprawy - 2 dni i okres oczekiwania na sprowadzenie części zamiennych - 2 dni. Tak więc uzasadnione koszty najmu wyniosły 3 099,60 zł (14 dni x 180 zł netto (221,40 zł brutto)). Powyższa kwota powinna zostać następnie obniżona o wartość przyznanego z tego tytułu odszkodowania w wysokości 1 764 zł, co dało kwotę 1 355,60 zł.

Wskazać należy, że w niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia ze szkodą częściową, którą strona pozwana uznała na podstawie zweryfikowanego kosztorysu naprawy. Pozwana z tytułu zwrotu kosztów naprawy wypłaciła łącznie kwotę 13 519,08 zł. Biegły sądowy ustalił, że koszty nprawy pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych na dzień szkody z zastosowaniem technologii naprawy producenta pojazdu wg kwalifikacji uszkodzeń opiniującego wyniosły kwotę 16 035,94 zł.

Opinia biegłego, mimo, że była kwestionowana przez stronę pozwaną została podtrzymana przez biegłego. Została sporządzona w sposób prawidłowy i wyczerpujący, zaś jej wnioski są konkretne i odpowiadają na pytania Sądu postawione w tezie dowodowej. Rozumowanie biegłego oraz sposób wyciągnięcia wniosków końcowych zostały prawidłowo uzasadnione. Biegły przedstawił i uargumentował dokonane przez siebie wyliczenia oraz przyjęty tok wnioskowania w sposób zrozumiały.

W świetle powyższego Sąd przyjął opinię biegłego jako podstawę niniejszego rozstrzygnięcia. Wynika z niej, iż zaproponowany sposób likwidacji szkody na podstawie wyceny pozwanej nie dawał gwarancji należytego wykonania naprawy, a ustalone przez ubezpieczyciela odszkodowanie było niższe od wartości rynkowej koniecznych i uzasadnionych prac. Skoro przyznane przez pozwaną bezsporne odszkodowanie nie było wystarczające do realizacji naprawy przywracającej w pełni uszkodzony samochód do stanu sprzed zdarzenia, zarówno pod względem technicznym jak i estetycznym Sąd przyjął za biegłym, że koszt naprawy pojazdu poszkodowanego przy wykorzystaniu do naprawy części oryginalnych powinien wynosić 16 035,94 zł. Naprawa powinna zostać wykonana przy zastosowaniu części oryginalnych serwisowych sygnowanych znakiem producenta pojazdu oraz średnich stawek prac naprawczych.

Zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 363 § 1 k.c. poszkodowany ma prawo wyboru metody likwidacji szkody. Może on żądać przywrócenia stanu poprzedniego, ale może też wybrać zapłatę sumy pieniężnej. Odszkodowanie ma zmierzać do naprawienia uszczerbku w majątku poszkodowanego w taki sposób, aby przywrócić stan sprzed powstania szkody. Nie może to nastąpić w sposób korzystny dla zobowiązanego do naprawienia szkody z jednoczesnym pokrzywdzeniem poszkodowanego. Interes ubezpieczyciela ma w takim przypadku znaczenie drugorzędne. Przyjęty

sposób naprawienia szkody nie może także prowadzić do poprawy sytuacji ekonomicznej poszkodowanego względem jej stanu sprzed zdarzenia poprzez wzbogacenie poszkodowanego kosztem zakładu ubezpieczeń.

W ocenie Sądu, dzielającego w całości wywoływy zawarte w opinii biegłego, powódka mogła domagać się od strony pozwanej kosztów naprawy przy użyciu części nowych oryginalnych. Tylko bowiem taki sposób likwidacji szkody pozwałaby na przywrócenie równowagi w jego majątku. Nie można przy tym utracić z pola widzenia okoliczności, iż brak jest podstaw do przyjęcia, że w wyniku zastosowania nowych oryginalnych części nastąpiłoby wzbogacenie powódki. Zastosowanie do naprawy powypadkowej części alternatywnych nieoryginalnych z zasady nie przywraca pojazdowi stanu istniejącego przed zdarzeniem, bowiem części takie charakteryzują się często niską jakością, a także różnią się one wieloma parametrami w stosunku do części oryginalnych. Części alternatywne nieoryginalne mogą w sposób znaczący odbiegać kształtem i wymiarami od części oryginalnych. Zastosowanie do naprawy elementów o innej charakterystyce niż przewidziana przez producenta, bądź innych właściwościach wpływa negatywnie na funkcjonowanie pojazdu oraz powoduje brak przywrócenia stanu pierwotnego.

W tym miejscu podkreślić należy również, iż utrwalone pozostaje stanowisko Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu uchwały z 22 kwietnia 1997 r. (III CZP 14/97), jak też w uzasadnieniu uchwały z 15 listopada 2001 r. (III CZP 68/01) zaznaczył, iż wszelkie rozważania na temat rzeczywistej naprawy pojazdu są pozbawione znaczenia, z uwagi na fakt, iż dla określenia wysokości odszkodowania okoliczność ta ma indyferentny zupełnie charakter. Sam fakt rzeczywistej naprawy pojazdu (...) nie jest istotny dla określenia wysokości odszkodowania.

Zaznaczenia wymaga, iż Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 12 kwietnia 2012 r. konstatawał, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt III CZP 80/11).

W niniejszej sprawie pozwany zakład ubezpieczeń nie wykazał, iż odszkodowanie obejmujące użycie nowych i oryginalnych części zamiennych doprowadzi do powiększenia majątku powódki. Wszak w toku niniejszego postępowania pozwana nie wykazała chociażby, aby uszkodzone w wyniku wypadku części przed zdarzeniem nie były częściami oryginalnymi.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że pozwana z tytułu kosztów naprawy wypłaciła kwotę 13 519,08 zł, Sąd zasądził z tytułu kosztów naprawy kwotę 2 516,86 zł (16.035,94 zł minus 13.519,08 zł) .

Odnosząc się do żądania uzupełnienia odszkodowania w zakresie kosztów za parkowanie uszkodzonego pojazdu, wskazać należy, że jest ono uzasadnione w kwocie wskazanej przez powódkę.

Wysokość należnej z tego tytułu stawki była kwestionowana, bowiem pozwana w toku postępowania likwidacyjnego uznając za zasadne wyłącznie 7 dni przechowywania samochodu na parking strzeżonym przyjęła stawkę dobową 25 zł brutto i wypłaciła kwotę 175 zł. Biegły ustalił, że stawki odpłatnego postoj u powódki zawierały się w kosztach z tego okresu, które wynosiły od 27 zł do 49 zł netto (powódka zastosowała stawkę 34,44 zł brutto). Natomiast biorąc pod uwagę przebieg postępowania likwidacyjnego i fakt, że szkoda wystąpiła w dniu 26 sierpnia 2018 r., pojazd nie był jezdny i został zholowany na parking strzeżony w dniu szkody, decyzja o uznaniu odpowiedzialności za szkodę przez pozwaną została wydana w dniu 5 października 2018 r. i pojazd w tym dniu został przewieziony do warsztatu, to Sąd uznał, że cały okres parkowania pojazdu jest zasadny. Daje to 41 dni przy stawce 34,44 zł brutto i z tego wynika kwota 1 412,04 zł, którą należy pomniejszyć o kwotę odszkodowania wypłaconego dotychczas z tego tytułu tj. 175 zł. Zasądzeniu podlega kwota 1 237,04 zł. Zdaniem Sądu poszkodowana miała pełne prawo przechowywać swój pojazd na parking strzeżony przez cały okres wskazany w fakturze VAT nr (...), zasadne było bowiem przechowywanie pojazdu poszkodowanej na parking strzeżony do czasu podjęcia przez ubezpieczyciela decyzji i przewiezienia samochodu do warsztatu naprawczego celem naprawy.

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła także zapłaty tytułem poniesionych kosztów związanych ze zleceniem prywatnej ekspertyzy, które to żądanie Sąd uznał za słuszne co do samej zasady. Jak wyjaśnił Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 stycznia 2013 roku (I ACa 1011/12, L.; por. także uchwała SN z dnia 18 maja 2004 roku, III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117), odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia majątkowego może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy. Pojęcie szkody ubezpieczeniowej jest tożsame z pojęciem szkody zawartym w art. 361 k.c. W skład takiej szkody wchodzi wydatki i koszty związane ze zdarzeniem wywołującym szkodę. Ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione. W niniejszej sprawie nie może budzić wątpliwości, że zlecenie przez powódkę wykonania prywatnej ekspertyzy jawiło się jako w pełni zasadne, kosztorys sporządzony przez pozwaną był bowiem zaniżony. Potwierdza to zresztą sama pozwana, która po przesłaniu prywatnej kalkulacji wypłaciła dodatkowe odszkodowanie. Wątpliwości Sądu budziła natomiast kwota jakiej domagała się powódka tytułem sporządzonej kalkulacji naprawy, która opiewała aż na 1 000 zł.

Z tej przyczyny Sąd zwrócił się do biegłego Sądowego o ustalenie średniej rynkowej stawki za sporządzenie kalkulacji przez rzeczoznawcę samochodowego działającego na rynku (...) w 2018 roku dotyczącą wysokości kosztów naprawy w pojeździe porównywalnym do uszkodzonego po wykonaniu jednorazowych oględzin.

W swej opinii biegły sądowy wskazał, że średnia rynkowa stawka za sporządzenie opinii przez rzeczoznawcę samochodowego działającego na rynku (...) w 2018 roku zawierała się w przedziale 500 – 700 zł z oględzinami pojazdu. Sąd uznał za biegłym sądowym, że za wykonanie opinii dotyczącej ustalenia wysokości kosztów naprawy po dokonaniu oględzin należy się powódce zwrot kwoty 500 zł i taką kwotę zasądził na rzecz powódki.

Reasumując, w ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwoty 5 589,50 zł (1 355,60 tytułem uzupełniającego odszkodowania za najem pojazdu zastępczego + 1 237,04 zł za przechowywanie pojazdu na parkingu strzeżonym + 500 zł za prywatną ocenę techniczną pojazdu + 2 516,86 zł za uszkodzenie pojazdu). Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki łącznie kwotę 5 589,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 2 516,86 zł od dnia 28 września 2018 roku do dnia zapłaty, a od kwoty 3 072,64 zł od dnia 2 marca 2019 r., o czym orzekł w punkcie 1. sentencji wyroku.

W pozostałym zaś zakresie powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w punkcie 2.

O odsetkach od zasądzonego powództwa Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd miał także na uwadze przepis art. 14 ust 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, który stanowi, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie (ust. 1).

Powódka zgłosiła pozwanej szkodę w dniu 28 sierpnia 2018 r., a zatem zapłata należności za koszty naprawy pojazdu powinna nastąpić w dniu 27 września 2018 r., a od dnia następnego pozwana pozostawała w zwłoce. Z kolei faktura (...) wraz z wezwaniem do zapłaty została wysłana pozwanej pocztą elektroniczną w dniu 30 stycznia 2019 r., wobec tego pozwana winna spełnić żądanie w tym zakresie do dnia 1 marca 2019 r.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dowodów z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a i w ocenie Sądu nie budziły one wątpliwości co do ich autentyczności. Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się także na opinii biegłego sądowego. W ocenie Sądu opinia ta, sporządzona przez osobę, która posiada fachową wiedzę i niezbędne doświadczenie w materii objętej jej przedmiotem, jest jasna, logiczna, a wnioski w niej zawarte konkretnie sformułowane. Sąd oparł się także na pisemnych zeznaniach świadka R.

T., natomiast dowód z zeznań świadka A. W. został przez Sąd pominięty, gdyż świadek wzywana do złożenia pisemnych zeznań nie odebrała kierowanej do niej na adres wskazany w pozwie korespondencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę w art. 98 § 1 i 1¹ i 3 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c.

W niniejszej sprawie powódka wygrała spór w 27 %. Na poniesione przez nią koszty postępowania złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 1046 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 3 600 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz wykorzystana zaliczka na opinię biegłego w kwocie 500 złotych. Wynagrodzenie pełnomocnika powódki zostało ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) w stawce minimalnej. Łącznie zatem koszty powódki wyniosły kwotę 5 163 zł. Z tego 27 % dało kwotę 1 394 zł.

Pozwana natomiast poniosła koszty w wysokości 4 117 zł na które składały się koszty zastępstwa procesowego – 3 600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz wykorzystana zaliczka 500 zł, z czego 73 % dało kwotę 3005 zł. Po dokonaniu stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu pomiędzy stronami wyszło, że powódka winna uiścić na rzecz pozwanej kwotę 1.611 zł tytułem kosztów procesu, o czym orzeczono w punkcie 3. sentencji wyroku.

Odsetki ustawowe za opóźnienie od kosztów procesu zostały zasądzone na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Koszt pisemnej opinii biegłego wyniósł 912 zł, a koszt uzupełniającej pisemnej opinii wyniósł 278 zł – łącznie 1190 zł. Obie strony uiściły zaliczki w wysokości 500 zł, które w całości zostały wydatkowane na zapłatę wynagrodzenia biegłemu. Z sum budżetowych wypłacono tymczasowo kwotę 190 zł. Biorąc pod uwagę wynik sprawy powódka zobowiązana jest zwrócić tutejszemu sądowi wydatkowaną przez niego tymczasowo z sum budżetowych kwotę 138,70 zł (73% % z 190 zł), a pozwana 51,30 zł (27 % z 190 zł), o czym orzeczono w pkt 4 i 5 wyroku.

Z przyczyn omówionych szczegółowo powyżej orzeczono jak w sentencji wyroku z dnia 17.03.2023 r .

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Szczecin, dnia 05.04.2023 r